

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2011-2012

6 JUIN 2012

Proposition de résolution pour une réforme de la justice axée sur une exécution rapide, proportionnée et crédible des peines, ainsi que sur une politique pénitentiaire responsable

(Déposée par Mme Christine Defraigne et consorts)

DÉVELOPPEMENTS

L'effectivité des droits et des libertés de tout citoyen n'est rencontrée que si la société est capable d'organiser une réaction rapide et adéquate aux différentes violations du lien sociétal. Cette réaction peut revêtir diverses formes. Le ministère public et les juridictions de fond en sont les acteurs institutionnels. Mais pour que cette réaction soit crédible, elle doit être prompte, adaptée et suivie d'effets. Trois axes d'actions doivent être menés de front pour atteindre cet objectif.

Tout d'abord, l'accélération du temps judiciaire. Il convient de revoir un certain nombre de procédures afin de réduire le temps s'écoulant entre la commission de l'infraction et sa sanction. Et ce dans le respect des droits de la défense.

Ensuite, l'adaptation de la réponse pénale. Le juge doit pouvoir disposer d'une palette élargie de sanctions. Aujourd'hui, il ne dispose que des peines d'amende, d'emprisonnement et de travail autonome. Idéalement, et dans un objectif d'une peine la mieux proportionnée possible à l'infraction commise et à la personnalité du délinquant, le juge devrait pouvoir s'appuyer sur un vrai choix de peines autonomes. Il pourrait ainsi choisir la peine susceptible d'influencer au mieux le comportement du délinquant. Or notre Code pénal ne contient qu'un nombre restreint de peines principales. La volonté de diversification des

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2011-2012

6 JUNI 2012

Voorstel van resolutie voor een hervorming van justitie gericht op een snelle, proportionele en geloofwaardige strafuitvoering, alsook op een verantwoordelijk penitentiair beleid

(Ingediend door mevrouw Christine Defraigne c.s.)

TOELICHTING

De rechten en vrijheden van elke burger worden slechts werkelijkheid wanneer de samenleving in staat is om een snel en aangepast antwoord te bieden op alle schendingen van het samenlevingsverband. Die reactie kan verschillende vormen aannemen. Het openbaar ministerie en de rechtscolleges zijn er de institutionele actoren van. Maar opdat die reactie geloofwaardig zou zijn, moet ze prompt en aangepast zijn en moet er gevolg aan worden gegeven. Om dat doel te bereiken moeten drie acties worden ondernomen.

Eerst en vooral moet de gerechtelijke afwikkeling worden versneld. Het is raadzaam een aantal procedures te herzien om de tijd te beperken die verstrijkt tussen het plegen van het misdrijf en de bestraffing ervan. Dat moet gebeuren met eerbiediging van de rechten van de verdediging.

Vervolgens moet het strafrechtelijk antwoord worden aangepast. De rechter moet over een bredere waaier van sancties kunnen beschikken. Vandaag beschikt hij slechts over de geldboeten, de gevangenisstraf en de autonome werkstraf. Ideaal en met als doel de straf zoveel mogelijk aan het misdrijf en aan de persoonlijkheid van de delinquent aan te passen, moet de rechter kunnen kiezen uit een gamma van autonome straffen. Hij kan dan de straf kiezen waarvan verwacht kan worden dat ze het gedrag van de delinquent het meest beïnvloedt. Ons Strafwetboek bevat echter slechts een beperkt aantal hoofdstraffen.

peines ne doit toutefois pas occulter la nécessité de prévoir des sanctions spécifiques ou plus sévères à l'encontre des auteurs de certaines infractions : délinquants sexuels, meurtriers ou assassins de fonctionnaires de police, etc. Ces démarches ne sont pas contradictoires.

L'exécution de la peine de travail doit également être assurée. La surveillance électronique doit pouvoir constituer une peine autonome. La réflexion sur la diversification des peines doit se poursuivre. Une réflexion analogue doit être menée au niveau de la détention préventive.

Nous considérons que la surpopulation carcérale et ses effets pervers doivent nous inciter à réfléchir sur la pertinence d'une peine d'emprisonnement pour certaines infractions de moindre gravité. Plutôt que de laisser ces faits impunis en raison de la non-exécution des courtes peines de prison, il convient d'élargir la palette de sanctions dont dispose le juge.

En outre, dans certains cas, une courte peine de prison peut s'avérer contreproductive et présenter un certain nombre d'obstacles à la réhabilitation et à la réinsertion du délinquant dans la société.

Enfin, l'effectivité des sanctions prononcées. En diversifiant les peines et les modalités de la détention préventive, on récupèrera de la capacité pénitentiaire. Le masterplan 2008-2012 pour une détention plus humaine complète ces propositions.

En effet, nous refusons que des individus appréhendés sur la base d'un dossier solide soient remis en liberté sans aucune forme de réponse pénale. Par ailleurs, il ne peut non plus être admis que des mineurs ayant commis des faits graves soient remis en liberté en raison du manque de places dans les institutions concernées.

Nous refusons également l'exécution tardive des peines, la non-exécution des courtes peines, tout comme une interruption de peine dans l'attente de places disponibles ou de bracelets électroniques.

Nous refusons enfin cette impossibilité de mettre en place un véritable plan de détention contribuant à la responsabilisation du condamné, à sa réinsertion, à la prise de conscience de la faute commise et à la réparation du dommage causé par l'infraction.

La situation appelle une réponse d'autant plus structurée que le constat n'est pas neuf. Il nous revient donc maintenant d'avancer les éléments susceptibles d'organiser une réponse pénale rapide, effective, proportionnée et diversifiée afin de favoriser la

De wil om de straffen te diversifiëren mag echter niet verdoezelen dat het noodzakelijk is in specifieke of strengere sancties te voorzien voor plegers van bepaalde misdrijven: seksuele delinquenten, plegers van doodslag en moord op politie-ambtenaren, enz. Die initiatieven zijn niet tegenstrijdig.

De uitvoering van de werkstraf moet eveneens worden verzekerd. Elektronisch toezicht moet een autonome straf kunnen zijn. Men moet blijven nadenken over het diversifiëren van de straffen. Op analoge wijze moet worden nagedacht over de voorlopige hechtenis.

We menen dat de overbevolking van de gevangenissen en de ongewenste gevolgen ervan er ons moeten toe aanzetten na te denken over de zin van gevangenisstraf voor bepaalde, minder ernstige misdrijven. In plaats van die vergrijpen onbestraft te laten wegens het niet uitvoeren van de korte gevangenisstraffen, is het raadzaam de waaier aan sancties waarover de rechter beschikt uit te breiden.

Bovendien kan een korte gevangenisstraf in sommige gevallen contraproductief blijken en een aantal hinderpalen creëren voor de rehabilitatie en de reclassering van de delinquent.

Ten slotte moeten de uitgesproken straffen effectief worden uitgevoerd. Door de straffen en de modaliteiten van de voorlopige hechtenis te diversifiëren, zal men gevangenisruimte recupereren. Die voorstellen worden vervolledigd door het masterplan 2008-2012 dat voorziet in humanere detentieomstandigheden.

We staan immers niet toe dat individuen die gevat zijn op grond van een degelijk dossier zonder enige vorm van strafantwoord in vrijheid worden gesteld. Evenmin kan worden toegestaan dat minderjarigen die ernstige vergrijpen hebben gepleegd opnieuw in vrijheid worden gesteld wegens het gebrek aan plaatsen in de betreffende instellingen.

We verwerpen ook de laattijdige uitvoering van de straffen, het niet uitvoeren van de korte straffen, alsook de onderbreking van een straf in afwachting van beschikbare plaatsen of elektronische enkelbanden.

We kunnen ten slotte niet aanvaarden dat het onmogelijk zou zijn een echt detentieplan uit te werken dat bijdraagt tot een verantwoordelijke houding van de veroordeelde, zijn reclassering, de bewustwording van de fout die hij heeft gemaakt en het herstel van de schade die het misdrijf heeft veroorzaakt.

De toestand vergt een gestructureerd antwoord, vooral omdat de vaststelling niet nieuw is. Het is dus nu aan ons om de bouwstenen aan te dragen voor het organiseren van een snel, efficiënt, proportioneel en gediversifieerd strafrechtelijk antwoord om misdrijven

prévention du passage à l'acte et de la récidive, ainsi que de respecter les victimes comme il se doit.

«La certitude d'une punition, même modérée, fera toujours plus d'impression que la crainte d'une peine terrible si, à cette crainte se mêle l'espoir de l'impunité» (Cesare Beccaria, *Des délits et des peines*, Livourne, 1764).

Christine DEFRAIGNE.
Alain COURTOIS.
Dominique TILMANS.
Gérard DEPPEZ.
Richard MILLER.

*
* *

en recidive te voorkomen en de slachtoffers te respecteren zoals het hoort.

«De zekerheid van een — zelfs milde — bestraffing zal altijd meer indruk maken dan de vrees voor een vreselijke straf wanneer die vrees gepaard gaat met de hoop op straffeloosheid» (Cesare Beccaria, *Over misdrijven en straffen*, Livorno, 1764).

*
* *

PROPOSITION DE RÉOLUTION

Le Sénat,

A. Considérant que certaines libérations conditionnelles ont suscité une vive émotion au sein de la population;

B. Considérant que la société doit être en mesure d'organiser une réponse sociétale efficace et crédible aux différentes violations du droit pénal afin d'empêcher le développement d'un sentiment d'insécurité, d'impunité et d'injustice;

C. Considérant que les citoyens sont en droit de voir respecter leurs droits et libertés fondamentales;

Considérant que la prison, par son effet dissuasif et son effet « neutralisant », reste une nécessité, mais doit être considérée comme une peine parmi un panel de sanctions à la disposition des juges et appliquée en fonction de la nature du délit et de la personnalité du délinquant;

D. Considérant qu'il est inacceptable que les peines d'emprisonnement de moins de trois ans ne soient pas exécutées si le condamné n'a pas subi de détention préventive;

E. Considérant que la surpopulation carcérale ne peut pas être une justification suffisante à une politique d'exécution des peines inefficace;

F. Considérant que cette surpopulation provoque également des tensions compréhensibles au sein du personnel pénitentiaire, ce qui ne favorise pas une bonne exécution des peines;

G. Considérant que la peine doit être la plus proportionnée possible à l'infraction commise et la plus adaptée à la personnalité du délinquant;

H. Considérant que les possibilités d'individualisation de la peine impliquant une libération anticipée doivent être maintenues;

I. Considérant que la problématique de l'exécution des peines doit être traitée dans sa globalité, à savoir l'accélération du temps judiciaire, l'adaptation de la réponse pénale et l'effectivité des sanctions prononcées,

Invite le gouvernement à :

1. Poursuivre l'exécution du plan pluriannuel d'augmentation de la capacité pénitentiaire et de rénovation des bâtiments pénitentiaires;

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

De Senaat,

A. Overwegende dat bepaalde voorwaardelijke invrijheidstellingen felle emotionele reacties bij de bevolking hebben veroorzaakt;

B. Overwegende dat de samenleving in staat moet zijn om een efficiënt en geloofwaardig maatschappelijk antwoord te organiseren op alle schendingen van het strafrecht om een gevoel van onveiligheid, straffeloosheid en onrechtvaardigheid te voorkomen;

C. Overwegende dat de burgers recht hebben op de eerbiediging van hun fundamentele rechten en vrijheden;

Overwegende dat de gevangenis door haar ontradingseffect en haar « neutraliserend » effect een noodzaak blijft, maar moet worden beschouwd als een straf in een waaier van straffen waarover de rechters beschikken, die opgelegd wordt afhankelijk van de aard van het misdrijf en de persoonlijkheid van de delinquent;

D. Overwegende dat het onaanvaardbaar is dat gevangenisstraffen van minder dan drie jaar niet worden uitgevoerd wanneer de veroordeelde niet in voorlopige hechtenis is genomen;

E. Overwegende dat de overbevolking van de gevangenis geen voldoende verantwoording kan zijn voor een inefficiënt strafuitvoeringsbeleid;

F. Overwegende dat die overbevolking ook bij het gevangenispersoneel begrijpelijke spanningen veroorzaakt, wat niet gunstig is voor een goede strafuitvoering;

G. Overwegende dat de straf zoveel mogelijk in verhouding moet staan tot het gepleegde misdrijf en zoveel mogelijk aangepast moet zijn aan de persoonlijkheid van de delinquent;

H. Overwegende dat de mogelijkheid van de individualisering van de straf met een vervroegde invrijheidstelling gehandhaafd moet blijven;

I. Overwegende dat de problematiek van de strafuitvoering een totaalaanpak vereist, met name een snellere gerechtelijke afwikkeling, een aangepast strafrechtelijk antwoord en de efficiënte uitgesproken straffen,

Vraagt de regering :

1. De uitvoering van het meerjarenplan voor de verhoging van de gevangenis capaciteit en voor de renovatie van de penitentiaire gebouwen voort te zetten;

2. Dans la mesure où le personnel pénitentiaire a un rôle majeur à jouer dans le cadre de la détention, revaloriser son statut et développer sa formation tant initiale que continue;

3. Dégager les moyens humains et matériels nécessaires afin d'assurer le fonctionnement efficace de la procédure accélérée qui permet de juger des dossiers simples dans des délais rapides. Le procureur du Roi peut de cette manière convoquer une personne ayant été arrêtée ou qui se présente devant lui, à comparaître devant le tribunal de police ou le tribunal correctionnel dans un délai qui ne peut être inférieur à dix jours, ni supérieur à deux mois. Il lui notifie les faits retenus à sa charge ainsi que les lieu, jour et heure de l'audience et l'informe du fait qu'elle a le droit de choisir un avocat. Cette notification est mentionnée dans un procès-verbal, dont copie lui est remise immédiatement. La notification vaut citation à comparaître. Un jugement doit être prononcé dans les deux mois. Bien qu'elle soit de nature à permettre une réaction rapide, cette procédure n'est pas suffisamment utilisée;

4. Acquérir des bracelets électroniques supplémentaires afin d'éviter que des personnes condamnées n'exécutent pas leur peine ou soient laissées en liberté sans aucun contrôle. Les maisons de justice doivent disposer des moyens et du personnel suffisants devant leur permettre d'assurer un véritable suivi. Il s'agira également d'envisager l'utilisation des technologies GSM et GPRS;

5. Instaurer la surveillance électronique en tant que peine autonome en l'excluant pour le meurtre commis pour faciliter le vol, prise d'otage, viol, viol ou attentat à la pudeur ayant entraîné la mort, ayant été précédé ou accompagné de torture ou commis sur une personne présentant un état particulièrement vulnérable, le coupable ayant un ascendant sur la victime. Il s'agit d'une alternative constructive et économique par rapport à l'emprisonnement et d'une mesure sévère impliquant la présence de l'inculpé en des lieux et des périodes précis. Sa liberté de se déplacer librement est considérablement restreinte;

6. Instaurer de nouvelles peines autonomes telles la peine d'injonction de soins, notamment pour les auteurs d'infractions sexuelles, laquelle débiterait en prison et pourrait si nécessaire se poursuivre à la sortie de prison, la confiscation spéciale en tant que peine principale, et la probation en tant que peine principale;

7. Recourir à la surveillance électronique également dans le cadre de la détention préventive. Dans certains cas, cette technologie permet notamment d'éviter la fuite de l'inculpé ou de nouvelles infrac-

2. Voor zover het gevangenispersoneel een belangrijke rol te spelen heeft in het raam van de detentie, zijn statuut op te waarderen en zijn basis- en voortgezette opleiding te verzorgen;

3. De nodige *human resources* en materiële middelen beschikbaar te stellen om de efficiënte werking te verzekeren van de versnelde procedure, waardoor eenvoudige dossiers snel kunnen worden beoordeeld. De procureur des Konings kan aldus een persoon die aangehouden is of die zich bij hem meldt, oproepen om te verschijnen voor de politierechtbank of de correctionele rechtbank binnen een termijn die niet korter mag zijn dan tien dagen, noch langer dan twee maanden. Hij stelt hem in kennis van de feiten die hem ten laste worden gelegd alsook van de plaats, de dag en het uur van de zitting en deelt hem mede dat hij het recht heeft een advocaat te kiezen. Deze kennisgeving wordt vermeld in een proces-verbaal waarvan hem onmiddellijk een afschrift wordt overhandigd. De kennisgeving geldt als dagvaarding om te verschijnen. Binnen twee maanden moet een vonnis worden geveld. Die procedure wordt onvoldoende gebruikt, hoewel ze een snelle reactie mogelijk maakt;

4. Bijkomende elektronische enkelbanden te verwerven om te voorkomen dat veroordeelden hun straf niet ondergaan of zonder enige controle in vrijheid worden gesteld. De justitiehuisen moeten voldoende middelen en personeel krijgen opdat ze voor een werkelijke *follow-up* kunnen zorgen. Er zal ook moeten worden overwogen gebruik te maken van de GSM- en GPRS-technologie;

5. Het elektronisch toezicht in te stellen als autonome straf door het uit te sluiten voor doodslag gepleegd om diefstal, gijzeling, verkrachting of aanranding op de eerbaarheid met de dood tot gevolg mogelijk te maken, voorafgegaan door of gepaard gaande met foltering of gepleegd op een persoon in een bijzonder kwetsbare toestand, omdat de schuldige macht heeft over het slachtoffer. Het gaat om een constructief en economisch alternatief voor gevangenisstraf en om een strenge maatregel waarbij de beschuldigde gedurende welomschreven periodes op welbepaalde plaatsen aanwezig moet zijn. Zijn vrijheid om zich vrij te bewegen wordt aanzienlijk beknot;

6. Nieuwe autonome straffen in te voeren, zoals de door de rechter opgelegde behandeling, onder andere voor de plegers van seksuele misdrijven, die in de gevangenis kan aanvangen en indien nodig kan worden voortgezet bij het verlaten ervan, de bijzondere verbeurdverklaring als hoofdstraf en de probatie als hoofdstraf;

7. Ook voor de voorlopige hechtenis gebruik te maken van elektronisch toezicht. In bepaalde gevallen kan dankzij die technologie worden voorkomen dat de beschuldigde vlucht of nieuwe misdrijven pleegt. Het

tions. Il s'agit d'une mesure restrictive de liberté sévère impliquant la présence de l'inculpé à des périodes et en des lieux précis;

8. Évaluer régulièrement et de manière approfondie l'application de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, notamment pour éviter de grandes différences entre les arrondissements judiciaires en ce qui concerne le type d'infractions menant à la délivrance d'un mandat d'arrêt, la durée moyenne d'une détention préventive et le nombre de mandats d'arrêts délivrés et confirmés. Les conclusions de cette évaluation permettraient d'élaborer des solutions alternatives à la détention préventive, et dans une certaine mesure aussi à la surpopulation carcérale, sur base des bonnes pratiques mises en place par les acteurs du terrain;

9. Procéder à une évaluation approfondie de l'exécution de la peine de travail autonome dont le rapport serait transmis à la Chambre des représentants. Les résultats, les propositions de modifications et les solutions proposées contenus dans ce rapport seraient débattus en commission de la Justice;

10. Assurer une exécution et un suivi effectifs de la peine de travail autonome par l'engagement d'assistants de justice supplémentaires et élaborer un mécanisme de financement équitable des communes s'impliquant dans le suivi de l'exécution des peines de travail autonome. En effet, un peu plus de dix mille peines de travail ont été prononcées l'an dernier, un record, mais cette hausse a conduit à l'apparition de listes d'attente. Le nombre de peines de travail est passé de 8 903 en 2005 à 10 530 l'an dernier. Selon les auteurs de la présente résolution, ce sont surtout les tribunaux correctionnels et les tribunaux de police qui infligent ce type de peine. Les tribunaux de police francophones infligent trois fois plus de peines de travail que leurs collègues flamands. À peine une bonne moitié de ces peines de travail (58 %) ont pu être effectuées l'an dernier endéans les termes légaux, soit au plus tard un an après le jugement.

11. Mener une réflexion sur l'échelle des peines;

12. Donner au juge du fond la possibilité d'assortir la peine qu'il prononce d'une période de sûreté avant l'échéance de laquelle aucune libération anticipée ne peut intervenir. Cette possibilité concernerait certaines infractions telles que les infractions de terrorisme ayant entraîné la mort, les viols ou attentats à la pudeur ayant entraîné la mort, les actes de torture ayant entraîné la mort, l'enlèvement de mineur ayant entraîné la mort, le meurtre ou l'assassinat de fonctionnaires de police ou lorsque la juridiction prononce une peine de réclusion à perpétuité;

gaat om een strenge vrijheidsbeperkende maatregel, waarbij de beschuldigde gedurende welomschreven periodes op welbepaalde plaatsen aanwezig moet zijn;

8. De toepassing van de wet van 20 juli 1990 op de voorlopige hechtenis regelmatig en grondig te evalueren, om grote verschillen tussen de gerechtelijke arrondissementen te voorkomen inzake het soort misdrijven dat leidt tot het afgeven van een aanhoudingsbevel, de gemiddelde duur van de voorlopige hechtenis en het aantal afgegeven en bekrachtigde aanhoudingsbevelen. Aan de hand van de conclusies van die evaluatie kan men alternatieve oplossingen voor de voorlopige hechtenis uitwerken en in zekere mate ook voor de overbevolking in de gevangenissen, op grond van goede praktijken die door de spelers in het veld tot stand werden gebracht;

9. De uitvoering van de autonome werkstraf grondig te evalueren en daarvan een verslag aan de Kamer van volksvertegenwoordigers over te zenden. De resultaten, voorstellen van wijzigingen en voorgestelde oplossingen die in dat verslag worden vermeld, kunnen worden besproken in de commissie voor de Justitie;

10. Te zorgen voor een werkelijke uitvoering en *follow-up* van de autonome werkstraf door de aanwerving van bijkomende justitieassistenten en een billijk financieringsmechanisme tot stand te brengen voor de gemeenten die meewerken aan de *follow-up* van de uitvoering van de autonome werkstraffen. Vorig jaar werden immers iets meer dan tienduizend werkstraffen uitgesproken — een record — maar die toename heeft tot het ontstaan van wachtlijsten geleid. Het aantal werkstraffen is opgelopen van 8 903 in 2005 tot 10 530 vorig jaar. Volgens de indieners van deze resolutie zijn het vooral de correctionele rechtbanken en de politierechtbanken die dat soort straffen opleggen. De Franstalige politierechtbanken leggen driemaal meer werkstraffen op dan hun Vlaamse tegenhangers. Amper een goede helft van die werkstraffen (58 %) kon vorig jaar binnen de wettelijke termijn, dat is uiterlijk een jaar na het vonnis, worden verricht.

11. Na te denken over de strafmaat;

12. De bodemrechter de mogelijkheid te geven de straf die hij uitspreekt te voorzien van een beveiligingsperiode die verstreken moet zijn voor vervroegde invrijheidstelling mogelijk wordt. Die mogelijkheid kan bestaan voor bepaalde misdrijven zoals terroristische misdrijven met de dood tot gevolg, verkrachtingen of aanrandingen van de eerbaarheid met de dood tot gevolg, foltering met de dood tot gevolg, ontvoering van een minderjarige met de dood tot gevolg, doodslag of moord op politieambtenaren of wanneer het rechtscollege een straf van levenslange opsluiting uitspreekt;

13. Organiser une procédure d'appel pour les décisions du tribunal d'application des peines. Ces décisions sont importantes puisqu'elles portent sur le parcours du détenu en prison, sur son évolution, sa capacité de réinsertion et les projets qu'il a pour son avenir. En outre, les recours de ce type de décisions devant la Cour de cassation conformément à la loi du 17 mai 2006 sur le statut externe des détenus, sont déjà nombreux et montrent la nécessité de prévoir un recours quant au fond;

14. Inclure dans le code pénal la notion de récidive de crime sur délit pour ce qui concerne la détermination de la peine, ce qui impliquera *de facto* son application à la libération conditionnelle;

15. Incriminer l'évasion ou aggraver les peines prévues pour les infractions commises pour faciliter l'évasion;

16. Étendre la palette des infractions qui peuvent faire l'objet d'une sanction administrative;

17. Dans nos prisons :

— garantir un cloisonnement efficace des détenus, adapté aux différents types de criminalité et à la durée des peines. Ainsi, les personnes en détention préventive doivent être séparées des condamnés et les jeunes adultes délinquants, des criminels lourds;

— placer au plus vite les internés, détenus à tort dans nos prisons, dans des établissements appropriés. Ils sont, actuellement plus d'un millier à être internés en prison;

— assurer une réelle prise en charge thérapeutique et multidisciplinaire des détenus délinquants sexuels par des équipes spécialisées dans tous les établissements pénitentiaires. Il est également essentiel d'assurer un contrôle social opérationnel et effectif en cas de libération anticipée d'un délinquant sexuel par le renforcement du suivi par les assistants de justice et la désignation d'un policier de référence dans chaque zone de police locale;

— améliorer la traçabilité des délinquants sexuels par la création d'un registre national des auteurs d'infractions à caractère sexuel au sein du casier judiciaire central;

— créer un véritable statut des agents pénitentiaires;

— renforcer le corps de sécurité spécifique chargé du transfert des détenus vers les prisons et les palais de justice;

13. Een beroepsprocedure te organiseren voor de beslissingen van de strafuitvoeringsrechtbank. Die beslissingen zijn belangrijk omdat ze over het gevangenstraject van de gedetineerde gaan, over zijn ontwikkeling, zijn mogelijkheden tot reclassering en zijn toekomstplannen. Overigens zijn de rechtsmiddelen voor dat soort beslissingen voor het Hof van Cassatie overeenkomstig de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van gedetineerden reeds talrijk en tonen ze de noodzaak aan te voorzien in een rechtsmiddel ten gronde;

14. In het Strafwetboek het begrip herhaling van misdaad na wanbedrijf op te nemen inzake de strafbepaling, wat *de facto* de toepassing ervan op de voorwaardelijke invrijheidstelling met zich zal brengen;

15. Ontsnapping strafbaar te stellen of de straffen voor de misdrijven die werden gepleegd om de ontsnapping mogelijk te maken te verzwaren;

16. De waaier van misdrijven die voor een administratieve sanctie in aanmerking komen uit te breiden.

17. In onze gevangnissen :

— een efficiënte opdeling van de gedetineerden te waarborgen, op basis van de soort criminaliteit en de strafduur. Personen in voorlopige hechtenis moeten bijvoorbeeld worden gescheiden van veroordeelden en jongvolwassen delinquenten van zware misdadigers;

— de geïnterneerden, die ten onrechte in onze gevangnissen worden vastgehouden, zo snel mogelijk in aangepaste instellingen te plaatsen. Momenteel zijn er meer dan duizend geïnterneerden in de gevangnissen;

— te zorgen voor een werkelijke therapeutische en multidisciplinaire behandeling van de gedetineerde seksuele delinquenten door gespecialiseerde teams in alle penitentiaire instellingen. Het is ook essentieel dat wordt gezorgd voor een operationele en werkelijke sociale controle bij vervroegde vrijlating van een seksueel delinquent, door een strengere *follow-up* door de justitieassistenten en het aanwijzen van een politiebeampte als aanspreekpunt in elke lokale politiezone;

— de opspoorbaarheid van seksuele delinquenten te verbeteren door de oprichting van een nationaal register van plegers van seksuele misdrijven in het centraal strafregister;

— een waar statuut te creëren voor de penitentiaire ambtenaren;

— het specifieke veiligheidskorps dat belast is met het vervoer van gedetineerden tussen de gevangnissen en de justitiehuisen te versterken;

— imposer une présence policière lors des audiences au sein du tribunal correctionnel;

— instaurer un service minimum en cas de grève des gardiens de prison afin d'alléger le travail des services de police;

— se concerter avec les régions et communautés en vue de la mise en place d'une politique efficace de réinsertion des détenus. Les constats sont préoccupants : pénurie d'éducateurs, manque d'activités offertes aux détenus, formation insuffisante du personnel chargé de les resocialiser, etc.

12 octobre 2011.

Christine DEFRAIGNE.
Alain COURTOIS.
Dominique TILMANS.
Gérard DEPPEZ.
Richard MILLER.

— de aanwezigheid van politie bij de zittingen in de correctionele rechtbank verplicht te maken;

— een minimum dienstverlening in te stellen bij staking van de cipiers om de werklast van de politiediensten te verlichten;

— overleg te plegen met de gewesten en gemeenschappen om tot een efficiënt reclasseringsbeleid voor de gedetineerden te komen. De vaststellingen zijn zorgwekkend: schaarste aan opvoeders, gebrek aan activiteiten voor de gedetineerden, onvoldoende opleiding voor het personeel dat hen moet resocialiseren, enz.

12 oktober 2011.